

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/273/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7916210333
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7916210333.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a členov senátu JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobkyne: O. S., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XX/X, XXX XX Č., zast: Advokátska kancelária, JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: XX XXX XXX, Pribinova 25, 811 09 Bratislava o zaplatenie 300 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov č.k. 2Csp 53/2016-69 z 30.1.2018

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo výroku, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené.

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 150,-eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a stranám konania nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300,-eur dôvodiac, že v konaní vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp.zn. 12C 191/2014 sa domáhala neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej v zmluve o úvere, v konaní bola úspešná a rozsudkom z 31.10.2014 ktorý nadobudol právoplatnosť 19.5.2016 bola dohoda o zrážkach zo mzdy určená za neplatnú. Na základe tejto neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný ako dodávateľ zneužil svoje postavenie, nepostupoval voči nej ako spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou, porušil zákon a vykonával zrážky z jej mzdy na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy.

3. Vychádzal zo zistenia, že rozsudkom Okresného súdu Trebišov č.k. 12C 191/2014-52 z 31.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.5.2016 bolo určené, že dohoda o zrážke zo mzdy k zmluve o úvere č. 901300596 z 25.5.2011 uzavretá medzi žalobcom a žalovaný je neplatná. Na základe dohody o zrážkach zo mzdy za obdobie od 1.1.2014 do 31.12.2014 zamestnávateľ na žiadosť žalovaného vykonával zrážky zo mzdy žalobcu na splatenie úveru.

4. Po právnom posúdení veci podľa § 3 ods. 5, § 5 ods. 5, § 4 ods. 6 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, prihládajúc na výsledky vykonaného dokazovania konštatoval, že vyhlásením dohody o zrážkach zo mzdy za neplatnú z dôvodu jej neurčitosti zo strany dodávateľa došlo minimálne k

porušení § 4 ods. 6 zák.č. 250/2007 Z.z.. Mal za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné vychádzať z toho, že má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a je potrebné ho chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomickým a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Dospel k záveru, že žalobca sa síce domáhal finančného zadosťučinenia vo výške 300,-eur, avšak suma 150,-eur s poukazom na konkrétnosti súdnej veci nielen plne zodpovedá ochrane spotrebiteľa, ale má dostatočnú sankčnú a odradzujúcu funkciu vzhľadom na výšku úveru, ktorý žalovaný čerpal a výšku uhradenej sumy z tohto úveru. Preto žalobcovi priznal primerané zadosťučinenie vo výške 150,-eur v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1,2 C.s.p.. Keďže strana žalobcu bola v konaní úspešná čiastočne, žalobca bol úspešný v rozsahu 50%, žalovaný bol úspešný 50%, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

6. Rozsudok vo výroku o trovách konania napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa z dôvodu nesprávne zisteného skutkového stavu a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla rozsudok v napadnutom výroku zrušiť a v rozsahu zrušenia vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Záver súdu prvej inštancie ktorým sa riadil pri rozhodovaní o náhrade trov konania považovala za mylný, pokiaľ uvažoval o pomere úspechu a neúspechu, ako o pomere medzi sumou uplatnenou žalobou a sumou, ktorú priznal. Súd prvej inštancie priznal nárok vo výške podľa vlastnej úvahy a v takom pomere úspechu a neúspechu mal priznať aj náhradu trov konania, teda v rozsahu 100%. V takýchto prípadoch nejde o pomer v prevažujúcej miery úspechu strán podľa hodnoty sporu obsiahnutej v žalobe, ale je potrebné aplikovať § 264 ods. 1 C.s.p.. V tejto súvislosti poukázal na publikáciu Š., U., G. M. S., G.Á., Y. M. H.. Civilný sporový poriadok, komentár Praha: C.H.Beck 2016, str. 927, komentár k § 255 C.s.p. k zásade úspechu v prípade ak výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo znaleckého posudku, podľa ktorého ak žalobca mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a výška plnenia vyplývajúca z tohto jeho procesného prospechu závisela výlučne od úvahy súdu, v takomto prípade žalobcu je nevyhnutné považovať za plne procesne úspešného. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co 13/2017 z 27.9.2017 časť ktorého citoval a taktiež na odôvodnenie rozsudku vo veci Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co 63/2017 z 23.1.2018.

7. Rozsudok vo výroku, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovel napadol včas podaným odvolaním žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ C.s.p.. Žiadal rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Mal za to, že žalobcovi nevznikol nárok na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko samotný žalobca dlhodobo ignoroval výzvy a upomienky a včas uhradil len 3 splátky vo výške 56,-eur. Istinu uhradil až o 2 roky odo dňa uzavretia zmluvy, aj toto plnenie nebolo dobrovoľné, ale na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Pokiaľ by k uzavretiu tejto dohody nedošlo, pravdepodobne by nemal doposiaľ uhradený ani len istinu poskytnutého úveru. Podľa neho takému konaniu žalobcu, ktorý sám mnohonásobne porušil ustanovenia uzatvorenej zmluvy nie je vhodné poskytnúť ochranu duplicitne a to aj v konaní o vydaní bezdôvodného obohatenia a následnom konaní, ktorým žiada finančné zadosťučinenie. Podľa neho suma vo výške 150,-eur, ktorej sa žalobca domáha titulom primeraného finančného zadosťučinenia nezodpovedá požiadavky všeobecnej spravodlivosti, poukazujúc na to, že žalobcovi bola priznaná suma vo výške 443,06 eur s prísl. spolu s náhradou trov konania vo výške 839,99 eur. Mal za to, že žalobcovi nevznikla žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadosťučinenia. Poukazujúc na článok 2 ods. 1 C.s.p. a na časť odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 8Csp 139/2016 konštatoval, že žalobca s ním uzavrel dokopy 6 zmlúv o úvere, teda mal možnosť sa viacnásobne oboznámiť s podmienkami poskytovania úverov z jeho strany, čo nikdy neurobil a napriek tomu viacnásobne podpísal, že má záujem úver použiť na účely výkonu zamestnania. Poukazoval na skutočnosť, že žalobca v konaní v ktorom bolo rozhodnuté o jeho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia netvrdil, že by mu spôsobil nejakú nemajetkovú ujmu, takisto netvrdil, že predmetný úver práve neuvedením chýbajúceho údaju bol preňho neprijateľným, preto ak bol prijatý záver, že predmetný úver je bezodplatný a bezúročný už bola nastolená v predmetnom právnom vzťahu rovnováha zmluvných strán a nie je potrebné ešte osobitným rozhodnutím vzhľadom na ciele a účel aký vyplýva z ust. § 3 ods. 5 ZoS. Poukazoval na to, že ust. § 3 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z. priznáva síce spotrebiteľovi právo domáhať sa primeraného

finančného zadosťučinenia, avšak toto ustanovenie je potrebné vykladať reštriktívne. Pri rozhodovaní či sa prizná primerané finančné zadosťučinenie a v akej výške je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť toho ktorého účastníka, ale aj iné okolností, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Žiadal, aby súd pri posudzovaní žalobcom uplatneného práva posudzoval konkrétne okolnosti týkajúce sa vzťahu strán sporu a pri rozhodovaní vzal do úvahy aj konanie žalobcu, ktorý sa domáha vydania finančného zadosťučinenia napriek tomu, že sám porušil viacnásobne zmluvné ustanovenia. Nesplácal úver riadne a včas, dlhodobo ignoroval výzvy a upomienky, hoci mal možnosť požiadať o posun splátkového kalendára. Bol toho názoru, že pokiaľ by žalobcu nevyzýval na úhradu, došlo by k vzniku škody na jeho strane.

8. Opis odvolania žalobkyne bol žalovanému doručený 11.6.2018, odvolanie žalovaného bolo žalobkyni doručené 11.6.2018. Strany sporu právo na vyjadrenie nevyužili.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 134 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobkyne a žalovaného ako podané včas oprávnenými osobami proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné, odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. Výrok rozsudku, ktorým žaloba v prevyšujúcej časti bola zamietnutá nebol napadnutý odvolaním, stal sa právoplatný, preto nemohol byť predmetom odvolacieho prieskumu.

11. Predmetom odvolacieho prieskumu boli iba napadnuté výroky a to výrok, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené a výrok o trovách konania (ďalej len rozsudok).

12. Rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, t.j. vo výroku, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené je vecne správny, preto ho odvolací súd v tejto časti podľa § 378 ods. 1 C.s.p. potvrdil. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania odvolací súd podľa § 388 C.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky ani na potvrdenie, ani na zrušenie rozsudku vo výroku o trovách konania.

13. Rozsudok bol vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 5. júna 2019 o 9,45 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 29.5.2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach podľa § 219 ods. 1, 2 C.s.p..

14. Žalovaný v odvolaní namieta odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/,f/,h/ C.s.p., t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p. je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

16. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p. odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ C.s.p., ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejaviť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

17. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p. je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 C.s.p. (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

18. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 C.s.p. (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

19. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

20. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

21. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 C.s.p..

22. Zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalovaného nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku.

23. Odvolací súd preskúmal všetky námietky, ktoré boli v odvolaní žalovaným vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie.

24. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a k námietkam žalovaného odvolací súd udáva:

25. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práva, povinnosti ustanovením zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov, poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práv alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

26. Zákon o ochrane spotrebiteľa v citovanom ustanovení priamo zakotvuje, že ten spotrebiteľ, ktorý bol na súde úspešný voči dodávateľovi za porušenie jeho práv alebo povinností má nárok na primerané finančné zadostučinenie. Za nemajetkovú ujmu pre spotrebiteľa je možné považovať obmedzenie spotrebiteľovho komfortu vo všetkých oblastiach jeho života, najmä však vo finančnom obmedzení, ktoré žalobcovi neoprávnenými platbami v prospech dodávateľa vznikli. Pre priznanie tohto peňažného

zadosťučinenia nie sú stanovené žiadne špeciálne podmienky. Môže pozostávať z náhrady morálnej ujmy ako satisfakcie za stav, ktorý spotrebiteľ musel trpieť, keďže nie vždy vrátením neoprávnené zaplatených finančných prostriedkov sa všetko zhojilo.

27. Záver súdu prvej inštancie o splnení podmienok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odvolací súd považuje za vecne správny vzhľadom na súdom zistené okolnosti, akým spôsobom žalovaný sa domáhal zaplataenia nielen poskytnutého úveru, ale aj poplatkov a úroku pri zohľadnení, že žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 443,06 eur bolo vyhovené a zároveň že žalobkyňa bola úspešná v konaní o určenie, že zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí úveru v bode 11 v časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahrňujúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobkyňa sa domáhala zaplataenia finančného zadosťučinenia vo výške 300,-eur, ktorá je nižšia než výška bezdôvodného obohatenia, ktorú žalovaný získal a súdom bolo žalobkyni vyhovené iba v rozsahu 1/2 z ňou uplatneného nároku.

28. Je potrebné zdôrazniť, že priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcovi, ktorá mu vznikla konaním žalovaného a je akousi satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý, ako dodávateľ finančnej služby, závadne konal. Spotrebiteľ, teda žalobca nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie v prípade vzniku ujmy, ale už vtedy, keď ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom spotrebiteľ sa úspešne domáhal ochrany svojich práv.

29. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo veci samej podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

30. V napadnutom výroku o trovách konania neboli splnené podmienky ani na potvrdenie rozsudku, ani na jeho zrušenie, preto odvolací súd v zmysle § 388 C.s.p. zmenil výrok rozsudku o trovách konania.

31. Súd prvej inštancie správne aplikoval pri rozhodovaní o trovách konania ust. § 255 ods. 1 CSP, avšak toto ustanovenie nesprávne vyložil, v dôsledku čoho je rozhodnutie v napadnutom výroku vecne nesprávne.

32. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Zásada úspechu vo veci sa vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Uplatní sa tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli.

35. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešnú žalobkyňu, ak jej bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ju totiž zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku sporu na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tomto prípade treba riešiť, čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do práva žalobkyne bolo zasiahnuté. Otázka výšky nemajetkovej ujmy je potom druhoradá a nadväzujúca.

36. V prejednávanej spore rozsah úspechu žalobkyne závisel od úvahy súdu. Za základné je teda potrebné považovať, že do práva žalobkyne bolo zasiahnuté. Za takýchto okolností je potrebné mať za to, že žalobkyňa v konaní bola plne úspešná, preto pochybil súd prvej inštancie, pokiaľ konštatoval, že bola úspešná iba v rozsahu 1/2.

37. Z uvedeného dôvodu odvolací súd zmenil rozsudok vo výroku o trovách konania podľa § 388 C.s.p. tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.), zohľadňujúc ust. § 251 C.s.p..

38. Pri vyčíslení výšky náhrady trov konania bude súd vychádzať iba z prisúdenej sumy. Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu „úspech vo veci“, keďže ten sa skúma čo do právneho základu, nie do výšky priznaného nároku.

39. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p.. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní plne úspešná (jej odvolaniu bolo v celom rozsahu vyhovené, odvolaniu žalovaného nebolo vyhovené), preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

40. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.) zohľadňujúc ust. § 251 C.s.p..

41. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).